U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Elišky Cihlářové, Mgr. Davida Hipšra, JUDr. Jaroslava Hubáčka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **T. D. T.**, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Pleskalem, advokátem se sídlem Mendlovo nám. 18, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2008, čj. OAM-708/VL-11-K02-2008, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 29. 1. 2010, čj. 28 Az 1/2009 - 53,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**
II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 17. 12. 2008, čj. OAM-708/VL-11-K02-2008, neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II.

Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové, který ji rozsudkem ze dne 29. 1. 2010, čj. 28 Az 1/2009 - 53, jako nedůvodnou zamítl.

III.

Žalobce (stěžovatel) brojil proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, aniž by její obsah podřadil některému z důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. Uvedl, že napadenému rozhodnutí vytýká nesprávně zjištěný skutkový stav, na jehož základě došlo k chybnému právnímu posouzení celé záležitosti. Domníval se, že žaloba byla podána po právu a měl za to, že v jeho případě přichází do úvahy aplikace příslušných zákonných ustanovení, na základě kterých by stěžovateli byla poskytnuta mezinárodní ochrana formou azylu. Stěžovatel také zdůraznil, že mu hrozí nebezpečí při návratu do země původu, kde nejsou dodržována lidská práva a svobody.

Stěžovatel současně požádal, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

IV.

Žalovaný se k podané kasační stížnosti nevyjádřil.

V.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, tzn. z hlediska splnění podmínek řízení. Uzavřel přitom, že kasační stížnost nelze projednat, protože stěžovatel přes výzvu neodstranil její vady spočívající v nedostatku náležitostí podle § 106 odst. 1 s. ř. s.

Ze soudního spisu vyplynulo, že krajský soud v rámci postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s. usnesením ze dne 17. 3. 2010, čj. 28 Az 1/2009 - 68, uložil stěžovateli, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost v souladu s § 106 odst. 1 a 3 a označil důvody kasační stížnosti v souladu s § 103 odst. 1 s. ř. s. Zároveň stěžovatele poučil, že nebudou-li doplněny důvody kasační stížnosti a rozsah napadení rozsudku ve stanovené lhůtě, bude kasační stížnost odmítnuta. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 19. 3. 2010, jak plyne z doručenky založené ve spisu (§ 50 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s.).

Stěžovatel v reakci na tuto výzvu podáním ze dne 22. 3. 2010, doručeným krajskému soudu dne 23. 3. 2010, pouze uvedl, že podanou kasační stížnost doplňuje ve smyslu § 106 odst. 1 a 3 s. ř. s., a to tak, že kasační stížností napadá rozsudek krajského soudu v plném rozsahu. Zástupce stěžovatele podotkl, že mu stěžovatel předal pouze část předmětného rozsudku, ze které není patrno, kdy byl vydán a kdy byl doručen stěžovateli. Konečně stěžovatel uzavřel, že kasační stížnost považuje za důvodnou, a to s odkazem na § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud uzavřel, že stěžovatel v rozporu s § 106 odst. 1 s. ř. s. řádným způsobem neoznačil konkrétní skutkové a právní důvody, pro které považuje napadený rozsudek krajského soudu za nezákonný, ač k tomu byl krajským soudem vyzván. Několik zcela obecných vět, z nichž nelze nijak seznat, jaká pochybení jsou krajskému soudu vytýkána, nemůže naplnit požadavek kladený na obsah stížních námitek. Stěžovatel tedy přes výzvu krajského soudu neodstranil vady podané kasační stížnosti, která postrádá náležitosti předvídané v § 106 odst. 1 s. ř. s. Tato vada přitom brání věcnému vyřízení kasační stížnosti.

Nelze než podotknout, že účelem povinného zastoupení advokátem při podání kasační stížnosti je právě zajištění kvalifikované obrany veřejných subjektivních práv stěžovatele. V této souvislosti je při vědomí dispoziční zásady přísně ovládající řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, a to včetně řízení o kasační stížnosti, obzvláště významné vymezit předmět řízení řádným označením skutkových a právních důvodů, pro které je rozsudek krajského soudu napadán. Pokud tak stěžovatel zastoupený advokátem přes výzvu krajského soudu neučinil, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost pro nedostatek podmínek řízení odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.

K žádosti stěžovatele o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud pro úplnost odkazuje na § 32 odst. 5 zákona o azylu, dle něhož má podání kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ve věci mezinárodní ochrany odkladný účinek.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. května 2010

JUDr. Jan Passer
předseda senátu